

«Агроресурс» — рівненська історія успіху

Ця історія – нетрадиційна для пострадянської України. Адже вона базується не на протекціонізмі та високих зв'язках, не на прихватизованому державному майні та несплачених кредитах, що обвалили банки. Вона писалась завдяки праці, ініціативі й фаховості людей, які, опинившись без засобів для життя, придумали собі роботу самі й дали її сотням інших людей.

Минулого тижня ПрАТ «Агроресурс» приймав гостей і цілі делегації. Нагода була приємна – 20 років з часу створення фірми. Букети, подарунки, вітання, грамоти та інші відзнаки так і сипалися на колектив і його незмінного керівника – генерального директора Володимира Редька. І тільки він один у цьому велелюдді знав кожний камінчик і кожну вибоїнку на шляху до сьогодишнього успіху і визнання. Знав, звідки, що й коли взялося на процвітаючому нині підприємстві і якими зусиллями далось все те, що сьогодні є. Коли емоції від цієї події вщухли, ми з генеральним директором спокійно й поговорили про цей шлях довжиною у 20 років.

Життя змусило

Фірму створили в 1997 році для того, щоб вижити. Володимир Редько пригадує, що зарплату на тракторному заводі, де він у той час працював, платити перестали. Сім'я залишилась практично без засобів для існування, адже дружина також працювала на тракторному. Життя змусило вчитись заробляти по-новому.

рець з роздруківкою того першого випробування – фактично перший документ про визнання його виробничого успіху. Потьмянілі цифри на пожовклому від часу папірчику офіційно засвідчують дату народження першого котла – 14 вересня 2001 року. Конструкцію спочатку купили у поляків, з якими фірма співпрацювала і співпрацює до цього часу. Ідею запозичили і доповнили своїми конструкторськими доробками, адже в колективі вже був і свій конструктор. А після випробування почали шукати, де ці котли виробляти.

Недіючих виробничих площ тоді було у місті неміряно. Підприємства порозвалювались, збанкрутіли і масово розпродавали майно та приміщення, щоб розплатитися з боргами і вивільнитися людьми. Збанкрутіло й орендне підприємство «Рівнеагроспецмонтаж», яке базувалося на задвірках Нижньодворецької вулиці. Розпродавали його базу частинами, а фірма Володимира Редька захотіла купити цілком. Хоча й грошей не було, і кредити мусили взяти, і заставили все, що можна. Хвалитися обновкою не випадало. Ні вікон, ні дверей, ні підло-

ства навіть маршрутку спрямувало. Просто задвірки це чи центр, залежить не від географії і не від місця на карті.

До кольору й до вибору

«До 2006 року, – пригадує керівник, – ми виробничі площі збільшили в чотири рази. Кожен рік щось будували і купували на всі зароблені кошти нове обладнання. В 2002-му випустили перші котли, а в 2006-му – вже 104 тисячі. Цей показник – рекордний на теренах країн колишнього Союзу. Тоді, на піку, на підприємстві працював максимальний колектив – 670 чоловік. У три зміни, в тому числі й по суботах та неділях. Виробничі потужності використовували, напевно, не на сто, а на всі двісті процентів. Отакий колосальний був підйом, доки вітчизняний ринок наситився котлами. Менеджмент підприємства правильно розрахував момент: на ринку не було нормальних котлів. «Агроресурс» цю нішу заповнив. Причому це ж не було штампування одного й того самого продукту. Це були котли, як кажуть, до кольору й до вибору.

Наша довідка: Асортимент опалювальної та водонагрівальної техніки власної конст-

20 років разом. Цю дату відзначали просто в цеху. З нагоди ювілею підприємства «Агроресурс» генеральний директор, заслужений машинобудівник України Володимир Редько нагородив кращих працівників – своїх соратників у справі становлення цього передового виробництва. У числі нагороджених і Юрій Дем'янюк – слюсар з механоскладальних робіт.

На початку це була схема, як у всіх тоді: купи-продай. Мішок цукру, мішок муки. Не втрачали зв'язки з рідним тракторним – поставляли йому якісь матеріали, а в нього забирали котли і продавали по Україні. Та в певний момент побачили, що рівень тих котлів низький. Й оскільки у фірмі зібралось вже трохи більше народу – чоловік шість-сім, причому в основному вихідці з тракторного, то зайшла мова про власне виробництво. «Нумо, шефе, давай будемо думати, щоб самим робити цей котел», – запропонували колеги Редьку. «Ось так спонтанно задумали і зробили свій перший котел, – згадує Володимир Миколайович. – Робили його в гаражі, практично на коліні, бо ще заводу в нас не було. А як зробили, то завезли в лабораторію на тракторний завод для випробування. Його показники в мене є досі: коефіцієнт корисної дії 94 відсотки. У котлів тракторного він був нижчий – десь 88»...

Володимир Редько зберіг папі-

Цей зроблений спільно з датськими партнерами котел – завтрашній день «Агроресурсу».

ги – нічого не було. У корпусах стояли тільки стіни і гуляв вітер. Дахи текли, електрокабелі постійно відмовляли, не витримували навіть навантаження одного зварювального апарата.

З верстатів був усього один напівзношений – токарний. І спеціалістів шукали. І гроші ж десь треба було брати, щоб за кредит розраховуватися. Та робити ремонти, аби на голові не капало і з вікон не дуло. І всі ці потреби були одночасними. Але все поступово робили. Хто бачив сучасну високотехнологічну, впорядковану й доглянуту виробничу базу «Агроресурсу» тепер, тому важко повірити, що всього 15 років тому тут була описана вище картина.

Від екземпляра, зробленого на коліні, до 100-тисячної партії

У квітні 2002-го підприємство отримало дозвіл на виробництво котлів. До цього моменту зробили 49 теплообмінників для 49 котлів, а до кінця року вже продали їх до трьох тисяч. Це були первістки «Агроресурсу» – газові котли «Данко». Наступного року обсяги збільшили до 22 тисяч, а ще через рік – потроїли: продали близько 68 тисяч котлів.

Паралельно відбувалося переоснащення. «Ми не купували абищо, – каже генеральний директор, – а вкладали гроші в новітнє для тих часів обладнання, аналогів якому в Рівному не було». Без помпи, без зайвого галасу – робили справу добротно і якісно. Так, щоб не переробляти. Колишні занедбані задвірки у басівкутьській промзоні рекордно швидко перетворили на виробничий центр, дорога до якого тепер добре відома і протоптана сотнями виробничих партнерів і тисячами споживачів. Місто до прохідної підприєм-

рукції «Агроресурсу» під торговими марками «Данко», «Рівне-терм» і «ОК» налічує більш як 300 модифікацій потужністю від 2 до 1000 кВт. Їх випускають для автономних та індивідуальних систем опалення. Газові, твердопаливні, електричні й комбіновані. Димохідні та з герметичною камерою згоряння. Підлогові й настінні. Зі сталевим, чавунним або мідним теплообмінником та автоматиками безпеки і регулювання: HONEYWELL (Нідерланди), SIT (Італія), KARE (Польща).

Щоб підтримувати обсяги виробництва, підприємство у 2006 і 2007 роках вийшло на зовнішні ринки. Спочатку це була тільки Росія, а потім додалися Молдова, Білорусь, Казахстан, Грузія... Всього ж за час роботи заводу випустили 880 тисяч котлів.

Завтрашній день

Нині «Агроресурс» ступив на новий виток розвитку. Від кінця минулого року тут разом з датськими спеціалістами розробляють такий котел спільного виробництва, аналогів якому за конструкцією в Україні досі не було й нема. Цей котел працює практично без втручання людини. Раз на три доби треба тільки засипати пелети. Він має привабливий дизайн і оснащений сучасним функціоналом, в якому: автоматичний розпал та автоматична подача палива, автоматична очистка поверхонь горіння та конвективної частини теплообмінника, можливість функціонувати в автоматичному погодозалежному режимі. До речі, бункер і котел з великим зольним ящиком об'єднані одним корпусом.

Так виглядає виробництво підприємства, оснащене найсучаснішим обладнанням від світових виробників важкого машинобудування. На передньому плані – японська штампувальна лінія Amada.

Та не котлами єдиними. Паралельно «Агроресурс» розвиває виробництво торговельного обладнання під торговою маркою «Рістел», яке використовується для оснащення торгових площ під різноманітні групи товарів: продукти харчування – хлібні, кондитерські та овочеві, побутову хімію, книжки і канцтовари, інструменти та побутову техніку. Багато цікавих новинок генеральний директор Володимир Редько продемонстрував нам під час екскурсії підприємством. Серед іншого

особливо запам'яталися гардеробні шафи з висувними лавочками – компактні, сучасні, зручні.

Втім, тут усе, за що беруться, доводять до такого бездоганного рівня, який би задовольнив найвибагливішого покупця. Для модернізації підприємства постійно закуповують нове обладнання. Найкраще, яке є в світі. Його везуть сюди з Японії, Данії, Фінляндії... Щоб дати працівникам нову роботу, а споживачам – нову продукцію.

Людмила МОШНЯГА

Пряма мова

Володимир ХОМКО, міський голова Рівного:

– Я, зрозуміло, знаю всі підприємства Рівного, знаю їхній потенціал і щодо можливостей працевлаштування, і щодо величини сплачених до міського бюджету податків. Тому завжди з особливим повагою спостерігаю за діяльністю підприємства «Агроресурс». Це – понад три сотні працівників, унікальна сучасна красива конкурентоспроможна продукція, яка розходиться не тільки в Україні, а й за її межами. У найбільш продуктивні роки це підприємство виробляло понад сто тисяч котлів на рік. Що мене найбільше вражає в роботі колективу, то це культура ведення бізнесу і культура виробництва. Достатньо хоч раз потрапити у виробничий цех «Агроресурсу», аби переконатися, що це підприємство європейського зразка. Що я розумію під культурою ведення бізнесу? Роботу без хабарів і без «договорняків», у тому числі й з повернення ПДВ. Люди чесно працюють і чесно сплачують податки. Гарантує і працівникам, і керівництву, що міська влада зробить усе можливе, щоб це підприємство працювало і почувало себе в Рівному якомога комфортніше. Вітаю колектив з 20-річчям, висловлюю йому свою щирю повагу за його чудову роботу і бажаю успіхів у майбутньому.

ПРАТ «Агроресурс»:

м. Рівне, вул. Нижньодворецька, 35.

тел./факс (0362) 26-65-02

e-mail: rivne@agroresurs.com.ua

www. agroresurs.ua

